

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii :

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Ivanciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei de asigurări „Donaris Viena Insurance Group” societate pe acțiuni împotriva lui Ion Ivanciuc, intervenienții accesorii Societatea Internațională de Asigurări „Moldasig” societate cu răspundere limitată și Vadim Scurtu cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 prin care a fost respinsă cererea lui Ion Ivanciuc și a avocatului acestuia Maxim Todorov privind restituirea apelului depus de Compania de asigurare „Donaris Vienna Insurance Group” societate pe acțiuni,

și împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de către Compania de asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” societate pe acțiuni, casată hotărîrea Judecătorei Cahul din 18 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 16 mai 2014, SAR „Donaris Group” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ivanciuc cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 martie 2011 a încheiat cu Vadim Scurtu contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK 2011-06-0007, prin care a fost asigurat automobilul de model „Audi A8” anul producerii 2005, nr. de înmatriculare K OT 494, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

La 13 august 2011 la orele 10.00 în or. Cahul, pe perimetrul spălătoriei „Scurtu Vadim” s-a produs accident rutier, în rezultatul căruia automobilul de model „Ford Tranzit” cu nr. de înmatriculare CH BB 035, condus de Ivanciuc Ion, a tamponat automobilul de model „Audi A8”, condus de Scurtu Vadim.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 13 august 2011 vinovat în comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Ivanciuc Ion. Astfel, acesta a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere stabilite la pct. 40(1), faptă calificată conform art. 241 alin. (2) al Codului contravențional. În

temeiul normei respective , contravenientul Ivanciuc Tudor a fost sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 lei.

La momentul accidentului, posesorul automobilului de model „Ford Tranzit” cu număr de înmatriculare KOT 494 deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă, eliberată de SIA „Moldasig” SRL nr. AG 0184982, valabilă pentru 24 august 2010 – 23 august 2011.

Menționează că părțile implicate în accidentul de circulație au declarat cazul accidentului la companiile de asigurări cu care aveau întocmite contracte de asigurare. În consecință de către SAR „Donaris Group” SA a fost pornit dosar de daune nr. 1718/11 din 15 august 2011. La data de 15 august 2011 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor semnat de părțile implicate, precum și de reprezentantul SRL „Moldasig”.

Ca urmare a examinării dosarului de daune s-a constatat că cazul declarat este caz asigurat și urmează a fi despăgubit. Astfel, în rezultatul calculului s-a stabilit că despăgubirea de asigurare a autovehiculului avariat de model „Audi A8” număr de înmatriculare KOT 494 a constituit suma de 20889,40 lei.

Conform dispoziției nr.CSK-11/1204 din 23 august 2011 a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 20 889,40 lei, dintre care suma de 8484,60 lei a fost virată la contul unității de specialitate care a efectuat lucrările de reparație SRL „Mobilis Com”, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.4054 din 10 septembrie 2011, iar suma de 12404,80 lei a fost achitată persoanei păgubite Scurtu Vadim, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.00001857 din 22 septembrie 2011.

Indică reclamantul că, reieșind din sensul art. 1329 Codul civil, și că persoana responsabilă de cauzarea prejudiciului în rezultatul unui delict deține contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto la „Moldasig” SRL și reprezentantul ultimului a contrasemnat procesul-verbal de constatare a pagubelor în baza art. 40 alin. (7) din Legea nr.414 s-a adresat asigurătorului RCA cu solicitarea recuperării sumei prejudiciului în limita răspunderii sale.

Menționează reclamantul că, anul de producere a automobilului „Audi A8” cu număr de înmatriculare K OT 494 este în anul 2005, iar accidentului rutier a avut loc la în anul 2011, deci uzura aplicabilă pieselor este de 48%, moment reglementat de hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 03 aprilie 2008 nr.13/1 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse autovehicule.

Dauna totală constituie 20889,40 lei, dintre care piesele - 12 404,80 lei (12404,80-48%=6450,49 lei), prin urmare asigurătorul de răspundere civilă auto SRL „Moldasig” urmează să plătească păgubitelui, iar în cazul dat celui ce a subrogat în drepturi pe păgubit suma de 14 935,10 lei, iar diferența în mărime de 5 954,30 lei urmează a fi suportată de către persoana responsabilă de producerea accidentului, Ivanciuc Ion.

La 23 ianuarie 2012 prin reclamația nr. 123 SAR „Donaris Group” SA a solicitat de la Ivanciuc Ion achitarea sumei datoriei, la care acesta nu a răspuns din punct de vedere legal, fapt ce a general înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Afirmă reclamantul că, reieșind din faptul că după plata despăgubirilor de asigurare conform contractului CASKO, păgubitul a cedat dreptul de creanță față de delicventul către SAR „Donaris Group” SA, ultimul a subrogat în drepturi pe

asiguratul Scurtu Vadim și în limita despăgubirii achitate este în drept de a formula pretenții de responsabilul de producerea pagubei, ori asiguratorul de RCA la care acesta s-a asigurat de răspundere civilă.

Prin urmare, solicită SAR „Donaris Group” SA încasarea de la Ion Ivanciuc a sumei de 5954,30 lei cu titlu de pagubă materială și de la Ion Danu toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului și anume 2250 lei serviciile juridice și 270 lei taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 27 decembrie 2013 a fost admisă acțiunea SAR „Donaris Group” SA și a fost încasat de la Ivanciuc Ion în beneficiul SAR „Donaris Group” SA suma de 5 954, 30 lei cu titlu de pagubă materială și cheltuieli de judecată în sumă de 2520 lei.

La 09 ianuarie 2014 și 04 februarie 2014 avocatul Galupa Marina și Ivanciuc Ion a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 aprilie 2014 a fost admis apelul declarat de Ion Ivanciuc, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 27 decembrie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecare, prin încheierea Judecătorei Cahul din 16 septembrie 2014 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SIA „Moldasig” SRL și Scurtu Vadim.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 18 mai 2015 a fost respinsă acțiunea înaintată de SAR „Donaris Group” SA împotriva lui Ivanciuc Ion, intervenienți accesorii SIA „Moldasig” SRL și Scurtu Vadim cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată, la 01 iunie 2015 și 21 august 2015, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 a fost respinsă cererea lui Ion Ivanciuc și avocatului acestuia Todorov Maxim cu privire la restituirea apelului depus de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii și a fost încasat de la Ion Ivanciuc în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 5954,30 lei în vederea reparării prejudiciului material și cheltuielile de judecată în sumă de 3217,55 lei.

În susținerea soluției date instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și a stabilit că avocatul Eșanu Mihail după efectuarea stagiului de pregătire profesională a dobândit licența de avocat la 24 decembrie 2014 și prin urmare și-a păstrat împuternicirile stipulate în mandatul avocatului stagiar, cât și calitatea de reprezentant al SAR „Donaris Group” SA la depunerea apelului din 01 iunie 2015.

La fel, instanța de apel bazându-se pe prevederile art. 14 alin. (1) și art. 1329 alin. (1) Codul civil și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de

autovehicule, a reținut drept întemeiată acțiunea CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA privitor la încasarea din contul lui Ion Ivanciuc a prejudiciului material în mărime de 5954,30 lei. Or, primul a reparat integral la 23 august 2011 și la 29 septembrie 2011, conform facturii și a dispoziției plată, despăgubirile de asigurare pe cazul de asigurare prin prisma dispozițiilor în vigoare la ziua apariției cazului asigurat, astfel, a stabilit că apelantul beneficiază de dreptul de creanță în raport cu terțul responsabil de producerea accidentului rutier, care constituie uzura pieselor înlocuite a autovehiculului deteriorat în urma accidentului rutier din 13 august 2011.

La 22 iulie 2016, Ion Ivanciuc a declarat recurs împotriva încheierii și deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei și încheierii instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul Ion Ivanciuc a indicat că nu este de acord cu încheierea și decizia instanței de apel, deoarece instanța la judecarea pricinii a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În ceea ce privește ilegalitatea încheierii contestate menționează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că avocatul Mihail Eșanu a depus cererea de apel fără a dispune de careva împuterniciri prevăzute de lege din partea CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, deoarece la actele pricinii este anexat încă din instanța de fond mandatul avocatului stagiar Mihail Eșanu, însă după cum rezultă din ștampila din cererea de apel motivat din 26 mai 2015 acesta este semnat de avocatul Eșanu Mihail în baza licenței de avocat, prin urmare apelul a fost depus de o persoană neîmputernicită care nu a anexat mandatul de avocat la depunerea apelului și în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) CPC cererea de apel urma a fi restituită.

În ceea ce privește apelul suplimentar depus de directorul Gherasim Dinu aceasta a fost depus la 17 august 2015, adică cu omiterea termenului de apel de 30 zile impus de art. 362 CPC, iar conform art. 369 alin. (1) lit. b) CPC cererea de apel urma a fi restituită ca fiind depusă în afara termenului legal.

Referitor la legalitatea deciziei instanței de apel recurentul indică că instanța la emiterea deciziei a încălcat normele de drept material și anume a interpreta în mod eronat legea.

Consideră că instanța de apel contrar prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule a admis pretenția cu privire la repararea prejudiciului material în quantum de 5954,30 lei, cu atît mai mult că la actele pricinii este anexat acordul de stingere a datoriilor reciproce, iar faptul că SAR „Donaris Group” a binevoit să achite uzura, întrucît s-a obligat prin contract de asigurare facultativă nu constituie temei de încasare a uzurii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că decizia și încheierea instanței de apel au fost pronunțate la 07 iunie 2016, iar la 22 iulie 2016 recurentul a depus recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Ivanciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, Ion Ivanciuc nu au invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Ivanciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ion Ivanciuc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic

Iurie Bejenaru